

Маргарита і клопоти з Гансиком (скорочено)

Крістіне Нестлінгер

Крістіне Нестлінгер

МАРГАРИТА І КЛОПОТИ З ГАНСИКОМ

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 1, У ЯКОМУ ЩЕ НІЧОГО НЕ ВІДБУВАЄТЬСЯ, АЛЕ ТОЙ, ХТО НЕ ЧИТАВ ПЕРШУ ЧАСТИНУ ЦІЄЇ ІСТОРІЇ, МАЄ НАГОДУ ПОЗНАЙОМИТИСЯ З ЇЇ ГЕРОЇНЕЮ

Минув рік. Маргариті Марії Закмаєр було 15 років, вона мала сірі очі, волосся кольору спанієля, малесенький дитинячий носик, мала 166 сантиметрів зросту і важила 53 кілограми. І зараз цветльська бабуса і тато навіть переживали, що дівчина надто худа.

Коли друзі питали Маргариту, чому її батьки розійшлися, вона (якщо їй того дня хотілося бути чесною) пояснювала: "Думаю, між ними майже не залишилося кохання, і, почавши часто сваритися, вони це помітили!" Після однієї особливо бурхливої сварки мама перейшла жити до своєї подруги Марі-Луїзи і забрала зі собою Маргариту та її молодшу сестру Меді. Маргаритин брат Гансик залишився з татом. Відтоді татове господарство вела пані Маєр. Вона приходила чотири рази на тиждень, щоб поприбирати. А кожної п'ятниці рано-ранесенько приїздила цветльська бабуса і варила, смажила, пекла, заморожувала й пізно ввечері поверталася назад до Цветля.

Маргарита, її мама, Меді, Марі-Луїза та її син Пепі, який був ровесником Меді, мусили давати собі раду без бабусі й без жодної пані Маєр. Марі-Луїза була соціальною працівницею, вона щодня ходила на роботу й увечері поверталася додому змучена, як собака. Маргаритина мама проводила цілий день у школі. Марі-Луїза заробляла небагато, а Маргаритина мама – взагалі нічого. Вона отримувала гроші від Маргаритиною тата.

Маргарита переживала за брата. Гансик мав 13 років і був круглий, як повітряна кулька. Він "не подужав" переїзд мами, Маргарити і Меді. Гансик поїдав неймовірну кількість харчів, ходив до школи, сьак-так учився. Часом посеред ночі Маргарита прокидалася без причини і довго не могла заснути. Вона здогадувалася, що не може заснути лише тому, що їй бракує Гансикового лагідного рівномірного хропіння.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 2, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ МОЖЕ ДАТИ СТІЛЬКИ ЛЮБОВІ, СКІЛЬКИ ВІД НЕЇ ВИМАГАЮТЬ, І РОБИТЬ ВІДКРИТТЯ, ЯКЕ НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО З КОХАННЯМ

У п'ятницю по обіді Маргарита сиділа в кав'ярні "Ваксельбергер", у кутку біля печі, й учила англійські слова. Дівчина добре вчилася, хоч до оцінок була цілком байдужа. Але мама просила її вчитися добре, щоб тато не говорив, що мама занедбала доньку.

Саме в той момент, коли Маргарита все вивчила, прийшов Гінцель. "Маргаритко, моя квітко, знову вчишся?" – спитав він. Гінцель витягнув із кишені плаща пом'яту цигарку, запхав до рота, але не припалив. Маргарита замовила собі мінеральної води, бо не могла сидіти тут годинами й нічого не замовляти.

Гінцель запропонував Маргариті летіти з ним на Тенерифе. Для дівчини це було смішно, бо вона мала ходити до школи, вчитися, доглядати Меді. Хлопець говорив серйозно, до того ж, він мав гроші: його бабуся виписала чек з немалою сумою. Правда ці гроші призначалися на те, щоб онук видалив тату зі щок. Маргариті теж не дуже подобався метелик, а ще вона підозрювала, що Гінцеля ця прикраса теж уже давно дратує, але він просто не хоче цього визнавати. Торік, коли Маргарита з ним познайомилася, татуювання принаймні пасувало до його іміджу. Та приблизно півроку тому Гінцель змінив стиль. Тепер він мастив волосся гелем, робив проділ посередині й мав тоненькі вусики, закручені кренделиками. Він носив круглі нікелеві окуляри та черевики зі шнурівками, прадідові смугасті штани, замість нормальної сорочки – чоловічу нічну сорочку початку XX століття з мотузяними гудзиками та гаптуванням, а зверху – в'язану камізельку. Поверх камізельки – прапрамодель сучасного порохівника.

Гінцель переконував дівчину, що треба жити тут і зараз, летіти з ним на пляж, а про школу не думати. Маргарита сказала, що не може так вчинити, а Гінцелю легко, бо йому 18, він щомісяця отримує від батька чек, а ще хлопець просто бавиться у неформала, за ним стоїть клан Целляндер-Целлергаузен із усім його статком, і у глибині душі він чудово знає, що нічого страшного з ним не станеться. "...Ти феодалний фраер! У молодих дженджиків із вищого світу завжди так було! Всі вони в молодості кілька років бавляться собі в неформалів і тусують!" — підсумувала Маргарита.

Гінцель подивився на Маргариту і сказав: "Ти мене не любиш!" Маргарита почала принохуватись і пошкрябала живіт, а тоді хруснула пальцями рук (вона так завжди робила). Те, що Гінцелеві хотілось, аби вона його любила, вона збагнула вже деякий час тому. От тільки їй не було зрозуміло, чи можна було назвати ту прихильність, яку вона до нього почувала, "коханням". Гінцель їй подобався. Він був її найкращим другом. Але в неї абсолютно не виникало бажання поцілувати його, обняти, спати з ним. На початку їхньої дружби Маргарита думала, що не хоче цілуватися з ним тільки через його зуби. Однак уже кілька місяців, як на місці гнилих зубів у Гінцеля з'явилися білі коронки, а Маргарита все ще не почувала жодної потреби цілуватися з ним. Гінцель не робив спроб фізичного зближення.

Однак за останні тижні Гінцель змінив свою поведінку. Не те, щоби він ліз

обніматись і цілуватись. Але майже при кожній зустрічі він питав Маргариту, чи вона його любить, або стверджував, що вона його не любить.

Гінцель радив згадати про Флоріана: "Його ж ти любиш! Якщо ти маєш до мене якісь подібні почуття, то мене ти теж любиш!" "Я не люблю Флоріана Кальба, – сказала Маргарита. – І взагалі ти мене дістав!"

У кафе зайшли Габріела й Іксі. Іксі сказала, що Гансик щойно сів у 10а. У напрямку Герстгофа. Маргарита дивувалася, пощо Гансикові в Герстгоф. "Позавчора я теж бачила його на зупинці 10а, – сказала Габріела. – З братом Анні Фройденталер". Маргариті стало цікаво, чому брата останнім часом постійно бачать у трамваях, автобусах чи на зупинках міського транспорту. З десятків людей уже повідомили їй, що бачили, як її брат кудись їде або на щось чекає. А коли вона, цілком принагідно, запитала про це Гансика, він усе заперечував.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 3, В ЯКОМУ МАРГАРИТА ПЕРЕЖИВАЄ ЖАХЛИВУ СУБОТУ, А ДО НЕЗВИЧНОГО ВІДКРИТТЯ, ЯКЕ ВОНА ЗРОБИЛА У П'ЯТНИЦЮ, ДОДАЄТЬСЯ ЩЕ ДЕКІЛЬКА ДИВНИХ ДЕТАЛЕЙ

Кожної суботи Гансик і Маргарита йшли разом зі школи до тата. А інколи до них долучалась і Меді. Та це бувало тільки тоді, коли вона сварилася з Пепі. Якщо ж у неї з Пепі були мир і злагода, то її було годі переконати розлучитися з ним хоч на годину.

Після уроків Флоріан Кальб запросив Маргариту в кіно, але вона сказала, що у неї сьогодні "день батька". Флоріан був готовий перенести похід у кіно на неділю. Він поклав руку Маргариті на плечі, обняв її, притягнув до себе і лагідно пробурмотів: "Для тебе, рідна, я завжди знайду час!"

Маргарита пішла до класу брата. Двері класу були відчинені. Усередині були тільки Гансик і Міхі Фройденталер. Маргарита підслухала їхню розмову. Хлопці говорили, що мають прослідкувати за деким, і зустрінуться о третій на зупинці 10а. Дорогою додому Маргарита хотіла спитати брата, що такого він планує сьогодні по обіді з Фройденталером, і чому він постійно їздить автобусом 10а. Та вона не спромоглася на це.

Вдома тато зустрів дітей смачним обідом. Тато поглинав їжу з помітним задоволенням, а Гансик просто жер, бо поглинув чотири кнедлі. Коли Гансик пішов у свою кімнату, батько пожалівся Маргариті, що Гансик багато їсть, але не признається. А пані Маєр з-під Гансикового ліжка вигребла два хвостики саямі, цілу купу хлібних шкоринок і вісім порожніх бляшанок з-під коли. Часом Гансик приходив після уроків і з'їдав велику банку варення, просто ложкою, без нічого.

Тато і Маргарита зібралися на виставку килимів, але Гансик сказав, що не піде з ними, бо йому погано. Тато мав тепер велику чорну машину, і на ній тато і Маргарита поїхали у Музей прикладного мистецтва. Маргарита дорогою сказала, що братові не погано, бо о 3 він має зустрітись з Фройденталером. Тато сказав, що той хлопець

просто огидний, повернув машину і вернувся з дочкою додому. Та Гансика вже не було.

Маргарита пішла у Гансикову кімнату, яка колись була і її кімнатою. Там дівчина знайшла дивні листки з погрозами, які були підписані "Чорний хрест помсти", а почерк був такий, ніби хтось писав лівою рукою.

Згодом Маргарита подзвонила Флоріанові Кальбу і сказала, що йде з ним у кіно.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 4, В ЯКОМУ МАРГАРИТІ ДОВОДИТЬСЯ ПЕРЕЖИТИ ВАЖКИЙ ТИЖДЕНЬ, БО СЕРЕД МЕШКАНЦІВ КВАРТИРИ ПОШИРЮЄТЬСЯ ВІРУС ГРИПУ

У понеділок вранці Меді та Пепі захворіли, у них була висока температура. У місті саме була епідемія грипу. З дітьми залишилася мама Маргарити. Та коли дівчина прийшла зі школи, мама теж уже була хвора. А ввечері прийшла Марі-Луїза, бліда та квола, вона теж захворіла.

У вівторок вранці Маргарита доглянула всіх чотирьох хворих і пішла до школи. Дівчина трохи запізнилася, а в класі саме точилися бурхливі дебати між Габріелою та вчителькою історії. Габріела стверджувала, що все, що їх примушують вчити у школі, – застаріле, нудне, нецікаве і взагалі повні бздури. Про те, що справді відбувається у світі й чому він перетворюється на такий паскудний свинарник, у школі нічого не дізнаєшся! Через суперечку Маргаритиною запізнення ніхто не помітив, і їй не довелося нічого пояснювати.

На уроках Маргарита складала список продуктів. На четвертому уроці була математика, і Маргарита раптом дуже занепокоїлася, бо згадала, що продуктові крамниці о 12 зачиняють на перерву, тож після уроків вона не зможе нічого купити. Найбільше потрібне було м'ясо для кота, бо Сепі був голодним ще зранку. Тож дівчина нічого іншого не придумала, як сказати вчителеві, що їй треба терміново вийти, щоб купити телячий шніцель. Вчитель не відпускав її, але вона встала і вийшла. Через тринадцять хвилин засапана Маргарита з телячим шніцелем у руках повернулася. Однокласники розглядали її зі здивуванням і захопленням. Учитель математики проігнорував її, вдаючи, ніби зовсім не помітив її приходу.

Три останні ночі дівчина дуже мало спала. Кожної ночі щонайменше разів із десяти її будили то Пепі, то Меді, бо хворіли. У п'ятницю після обіду в Меді та Пепі вже майже не було температури, а мамі й Марі-Луїзі стало трохи краще. Маргарита теж вирішила трохи прилягти. Її лихоманило, боліла голова, тремтіли коліна і страшенно хотілося спати. Вона теж захворіла.

Коли дівчина прокинулася, у квартирі був ще й Гінцель. Виявилося, що він купив усі необхідні продукти. Маргарита хотіла піти до ліжка, але в неї так запаморочилось у голові, що вона мало не впала. Гінцель допоміг їй підвестися з підлоги. "Маргаритко, моя квітко, – сказав він, підтримуючи дівчину. – Ти гаряча, як піч на Різдво!" Гінцель хотів зробити їй холодний компрес на груди проти гарячки. Але дівчина дуже не любила такого, тому хлопець роздягнув її і натер оцтом.

Гінцель іще ніколи не був у неї вдома. Він говорив, що не може довго без Маргарити, тому подзвонив, а її мама сказала, що всі похворіли. От він і прийшов. "Гінцелю, ти дуже-дуже класний", – сказала Маргарита, взяла Гінцеля за руку і, міцно тримаючи її, заснула.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 5, У ЯКОМУ ЦІЛКОМ НЕВИННИЙ ВИПАДОК ТРАКТУЄТЬСЯ ЯК СТРАШЕННО АМОРАЛЬНА СПРАВА, А МАРГАРИТА ПОМІЧАЄ, ЩО В ГАНСИКА І СПРАВДІ НЕ ВСЕ В ПОРЯДКУ З "ДАХОМ"

Маргарита п'ять днів лежала в ліжку з температурою, в неї боліла голова і ломило всі кості. Мама та Марі-Луїза теж іще не зовсім оклигали. Щоранку рівно о 8 приходив Гінцель, готував сніданок, ішов до магазину, а повернувшись, трішки прибирав і навіть куховарив. І бавився з Меді та Пепі. "Я навіть не знала, що неформали можуть бути такими хазяйновитими хлопцями", – визнала мама.

Меді та Пепі полюбили Гінцеля. Вони його майже обожнювали. Хвора Маргарита багато спала. А коли прокидалася, то просто тішилася, що Гінцель завжди був поряд. Маргарита грипувала весь тиждень. Нарешті у п'ятницю вона прокинулася без температури та головного болю. Марі-Луїза того дня вперше після хвороби відвезла Меді та Пепі до школи, а сама поплелася на роботу. Мама вирішила, що піде на заняття аж у понеділок. Вона була невдоволена своїм зовнішнім виглядом, хотіла змінити зачіску. Гінцель порадив їй свого перукаря. "Я ж не можу піти до панківського перукаря!" – запротестувала мама. А коли вона пішла, не уточнивши до якого перукаря, Гінцель і Маргарита заклалися на десятку: дівчина вважала, що мама не наважиться піти до Гінцелевого перукаря.

Поки Маргарита лежала, Гінцель вирішив прийняти ванну. За той тиждень, поки він був медбратом у Маргарити, він купався вже тричі. Очевидно, що у принципі він нічого не мав проти води, от тільки, певно, в його квартирі без ванни та гарячої води процес миття був для нього надто складним.

Рапом хтось подзвонив у двері, і Гінцель, мокрий і обмотаний рушником, пішов відчиняти. Прийшов тато Маргарити та відразу почав сваритися: "Маргарито, тобі тільки п'ятнадцять! Тобі ще зарано товктися з хлопцем у ліжку посеред білого дня!" Тато дивився на Гінцеля так, ніби перед ним було все зло світу. Маргарита помітила, що Гінцель трохи розхвилювався. Тут прийшла мама з новою зачіскою, і Гінцель сказав, що він виграв парі. Гінцель пояснив усім, що він саме купався і сушив волосся, а тут подзвонили у двері, а тепер тато Маргарити вважає, що Гінцель вискочив прямісінько з Маргаритиною ліжка.

Згодом прийшли Меді, Пепі та Гансик. Гансик прийшов, бо тут домовився зустрітися з батьком. Тато нарешті повірив дочці, що вона хвора, а Гінцель просто купався. Маргарита наодинці з батьком радилися, що робити з Гансиком. А потім тато сказав, що хотів би, щоб Маргарита, Меді і мама переїхали до нього. І він навіть

дозволить мамі ходити у свою кляту школу.

Коли мама, тато і Гансик поїхали в ательє по нові штани для Гансика, Гінцель і Маргарита обговорювали події останньої години. Хлопець вважав, що у батька Маргарити від'їхав дах на всі сто кілометрів, але старий просто страждає через свої упередження і через те, що йому здається, що його ніхто не любить. Маргарита кивнула їй, оскільки мова вже зайшла про любов, проголосила: "До речі, мені здається, я тебе люблю!" Гінцель узяв Маргаритину праву руку і закарбував на пальцях ніжний поцілунок. У цей момент у кімнату вдерлася Меді: Пепі повитягав із Гансикового портфеля всі речі. Маргарита як ужалена зіскочила з ліжка. Вона добре знала збочену звичку кота Сепі справляти природну потребу на зошити. Коли Маргарита складала усі зошити Гансика, то знайшла великий товстий зошит у блискучій чорній обкладинці. "Виглядає, як бухгалтерська книга похоронної контори", – подумала Маргарита і розгорнула зошит. У ньому було повно "протоколів" стеження. У зошиті був однозначно Гансиків почерк. Виходило, що Гансик стежив за якимось чоловіком і писав йому листи з погрозами.

Гінцель вирішив йти, бо не хотів знову побачитись з татом Маргарити, коли той повернеться. На прощання Маргарита поцілувала Гінцелевого метелика. Хлопець торкнувся місця поцілунку і посміхнувся: "Маргаритко, моя квітко, а конфлікти між батьками і доньками, виявляється, можуть мати несподівані наслідки!" – сказав він і, посвистуючи, швидко побіг сходами вниз.

Коли мама, тато і Гансик повернулися, брат дізнався, що Пепі висипав усе з його сумки. Гансик заревів, і тато змушений був їхати з ним додому.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 6, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ МОЖЕ ВИПРАВДАТИ СПОДІВАНЬ БАГАТЬОХ ОСІБ, І ЖОДНА ЖИВА ДУША НЕ ДАЄ ЇЙ АНІ РОЗРАДИ, НІ НАВІТЬ ПРОСТО ПОРАДИ

Маргарита багато пропустила у школі через грип. Тому вона старанно усе переписувала з чужих зошитів. У Флоріановому зошиті вона не могла багато чого зрозуміти, тому пішла до хлопця, щоб він пояснив.

Дорогою до хлопця Маргарита міркувала, що треба нарешті визначитися, що ж вона відчуває до Флоріана і до Гінцеля. Що ближче підходила Маргарита до будинку Кальбів, то ясніше їй ставало, що вона сама не розуміє, як ставиться до Флоріана. Дійшовши до Флоріанового будинку, Маргарита вирішила не заходити, а спочатку, незважаючи на погану погоду, холодний вітер і мжичку, обійти ще раз довкола кварталу. Після першого кола Маргарита дійшла такого висновку: "Мені подобається Флоріан Кальб, відколи він зі мною вчиться, бо він найсимпатичніший хлопець у класі". Після другого кола Маргарита зрозуміла ще дещо: "Я завжди кажу, – зізналася вона собі, – що дозволяю йому себе цілувати! Але це тільки півправди! Я ж і сама його цілую! І роблю це не тільки тому, що він такий симпатичний, але і тому, що так добре його

знаю. Зрештою, ми цілуємося – з перервами – вже понад рік. Вечори пестошів із Флоріаном стали для мене приємною звичкою. Мені буде важко відмовитися від них!"

Дівчина уже пройшла 5 кіл і вирішила: "Флоріан – безнадійний йолоп, от чому я не хочу з ним "ходити"! Бо він нічим не цікавиться, бо в нього погляди, як в останнього міщуха, і купа упереджень, як у цветльської бабусі. З ним нема про що поговорити, з ним не можна ні посміятися, ні посумувати. На нього можна просто дивитися". "Дивитись і доторкатись! А мені цього замало", – сказала собі Маргарита. Однак перед під'їздом будинку вона була змушена визнати, що це – лише її власна проблема й аж ніяк не Флоріанова.

Флоріан був сам удома. Він сказав, що йому байдуже до зошита і завдань і потягнув дівчину у свою кімнату. Вона з усієї сили вкусила Флоріана за шию, бо він її не відпускав. Згодом він заспокоївся і цілував кінчик її дитинячого носика. При цьому його руки плавно зісковзнули з Маргаритиних плечей на Маргаритині груди. Маргарита не знала, що робити.

Флоріан на руках приніс Маргариту до свого ліжка. Хлопець присвятився Маргариті в такий інтенсивний і приємний спосіб, що вона вже без спеціального запрошення добровільно скинула плащ, а потім увесь одяг. Аж тут клацання замка примусило Флоріана завмерти. Це прийшов його батько і відразу всівся за телевізор. Він не помітив, що Флоріан вдома. Маргарита в темноті почала збиратися, Флоріан аж заплакав в подушку зі злості, що в них ніколи не виходить: то ніде нема вільної хати, то Маргарита не хоче, і саме тоді, коли вона майже наважилася, його батько приходить раніше з роботи.

Коли Маргарита намагалася відімкнути вхідні двері, її побачив Флоріанів батько. Дівчині вдалося втекти, але в руках батька лишився її шарф, а шапку вона загубила по дорозі. Надворі падав дощ, віяв крижаний вітер. Вдома мама кричала, що дочка ще не встигла видужати, а вже бігає під дощем без шапки і шалика. Меді і Пепі сказали, що на Маргариті були і шапка, і шалик, коли вона вийшла. "Як ти можеш просто взяти і залишити десь свої шапку і шалик!" — сварилася мама. У Маргарити було таке почуття, що її не люблять і не розуміють. Вона подумала, що мама не турбується по-справжньому, щоби їй було добре, а просто зацікавлена, аби донька була здорова, як кінь, і могла справно виконувати функції няньки та прислуги. До того ж, мама помітила, що у дочки светр навиворіт. Маргарита швидко скинула светр і мама помітила, що бюстгальтер дочки перевернутий, а з нього стирчать Маргаритині труси. Маргарита мусила усе пояснити. Марі-Луїза просила маму не втручатися в інтимну сферу Маргарити. Дівчина призналася, що вдягалась у темряві й дуже поспішала. Мама все зрозуміла і вирішила випити бурбону. А коли довідалася, що Маргарита була з Флоріаном, а не з Гінцелем, то здивувалася ще більше. Їй було шкода, що дочка запала на красунчика, а милого, лагідного, приємного Гінцеля ігнорує.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 7, У ЯКОМУ МАРГАРИТІ НЕ ВДАЄТЬСЯ ВИРІШИТИ ВЛАСНІ ЕРОТИЧНІ ПРОБЛЕМИ, ТА ВОНА МОЖЕ ХОЧ ТРІШКИ ДОПОМОГТИ В ЦЬОМУ ТАТОВІ

Маргарита інтенсивно обмірковувала свої заплутані відносини з Гінцелем і Флоріаном. Урешті-решт, вона зробила єдиний висновок: їй хотілося би мати хлопця, котрий виглядав би, як Флоріан, і був би такий самий, як він, на дотик, але мислив, говорив і почував, як Гінцель. Однак існування такого створіння – і це дівчина визнала – було геть неможливе.

Зазвичай Маргарита обговорювала свої еротичні конфлікти з Габріелою, яка з усіх сил намагалася зрозуміти подругу. Це їй було нелегко, бо вона дуже симпатизувала Гінцелеві, а Флоріана взагалі не могла терпіти. Габріела порадила Маргариті дотримуватися вичікувальної тактики, або знайти третього хлопця.

Маргарита вичікувала і намагалася не опинятися ні з Гінцелем, ані з Флоріаном наодинці. Габріела погодилася бути Маргаритиним охоронцем: вона супроводжувала подругу на перервах, виходила з нею зі школи й сідала поряд із нею у "Ваксельбергері". Флоріан був ображений і чекав на відповідь Маргарити, чи вона згодна з ним спати. Маргарита не відповідала.

З Гінцелем усе було ще складніше. Він щодня сидів у "Ваксельбергері", чекаючи на Маргариту. Коли вона не приходила, він телефонував їй і пропонував зустрітися. Якщо Маргарита брехала, що в неї нема часу, Гінцель бурмотів: "Скажи відразу, що не хочеш!" – і кидав слухавку. Коли Маргарита приходила у "Ваксельбергер" у супроводі Габріели, Гінцель був небагатослівний і видавався знервованим. Коли Маргарита хотіла йти додому, він тримав її за рукав і просив залишитися ще трішки. Бо він, мовляв, мусить із нею поговорити! Маргарита втікала, знаходячи щоразу нові відмовки. Вона картала себе за той поцілунок у щоку, бо, напевно, саме він наштовхнув Гінцеля на думку, що він має якісь права. Габріела ж заявила, що їй набридла роль охоронця. Зрештою, Гінцель був її приятелем, і їй було важко дивитися, як він страждає, в тому числі й через її, Габрієлину, постійну присутність. Маргарита пообіцяла незабаром прийняти рішення.

У суботу Маргарита раніше вирушила до тата. Вона хотіла поїхати з татом по магазинах, бо він був дуже щедрий. Удома в тата вона помітила, що в спальні крім тата, хтось є. І це була жінка. Її пальто 38 розміру було у вітальні. А ще у квартирі відчувався аромат "Міс Діор".

Маргарита сказала татові, що піде геть і прийде у звичний час. До повернення в татову квартиру залишалося дві години, тож їхати додому було не варто. Маргарита вирішила піти у "Ваксельбергер". Там уже була Габріела, біля неї сиділи двоє з 6-А й Анні Фройденталер. Маргарита звернулася до Анні: "Мій брат із твоїм тепер друзі-нерозливвода!" Та Анні не дуже раділа. Вона сказала, що її брат – справжній придурок. Він ябедник, стукає на сестер, навіть коли його б'ють, то не допомагає. Раніше його другом був Шлікгофер. Маргарита згадала про "Чорний хрест помсти", "Протоколи" і написані лівою рукою листи з погрозами. Маргарита розповіла Анні про дивні папери, які знайшла у Гансика. Анні допустила, що брати шпигують за якимось паном,

винюхують про нього все і пишуть йому листи з погрозами. Анні сказала, що єдиний шанс про щось довідатися, – розпитати малого товстуна Шлікгофера.

Решту суботи Маргарита провела з татом удома. Падав сильний дощ, і вони обоє не мали жодного бажання вилазити з хати. Гансик пішов із дому о 14 годині, за його словами – до Фройденталера, робити уроки. Маргарита грала з татом у шахи. Тато грав неуважно, роблячи помилку за помилкою. Дочка сказала йому, щоб не хвилювався, бо те, що він зустрічається з іншою жінкою, — нормально.

Трохи пізніше зателефонував Гансик і спитав, чи можна йому залишитися ночувати у Фройденталера. Татові це не сподобалося, та після тривалих перемовин він погодився.

Увечері Маргарита з татом поїхали в дорогий італійський ресторан.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 8, У ЯКОМУ ГІНЦЕЛЬ ВЧИТЬСЯ В'ЯЗАТИ ПАТЕНТ, МАРГАРИТА ЖАХАЄТЬСЯ, ПОЧУВШИ РОЗПОВІДЬ ШЛІКГОФЕРА, А ФЛОРІАН ЗМУШЕНИЙ ДІЯТИ СПІЛЬНО З ГІНЦЕЛЕМ

Маргарита розповіла мамі про татову суботню гостю і була дуже здивована маминою реакцією. Мама жадібно вимагала подробиць.

У неділю пополудні додому до Маргарити – без попереднього телефонного дзвінка – прийшов Гінцель. Мама та Марі-Луїза вітали його, як блудного сина. Меді та Пепі теж не могли стримати бурхливої радості.

Гінцель не згадував про Маргаритине освідчення в коханні, а лише попросив горнятко чаю. Потім він поросив дівчину навчити його в'язати патент, бо він вміє лише праві петлі. Геть спантеличена, Маргарита принесла дві спиці та клубок вовни. Маргарита набрала тридцять петель і почала показувати. Гінцель раптом сказав, що друзі вважають його імпотентом, але це не правда, бо він просто не може нав'язувати дівчині свої потреби! "Але якщо в тебе колись з'явиться непереборна потреба розділити зі мною моє ложе, я, звісно, з радістю буду до твоїх послуг, – сказав Гінцель. – Але мені досить і того, що я тобі подобаюся. Зрештою, це теж немало!" "Ти мені справді дуже подобаєшся", – сказала Маргарита і зашарілася.

У понеділок в школі Маргарита пішла до Анні Фройденталер. Анні уже встигла про все розпитати у Шлікгофера. Виявилося, що брат Анні заснував лицарський орден, який має боротися з аморальністю у світі – "Чорний Хрест Помсти". І весь той орден складається з Великого Лицаря – брата Анні, і Великого Васала – брата Маргарити. Колись Великим Васалом був Шлікгофер. Він слідкував за людьми, які поводитися підозріло.

Маргарита розповіла про все Габріелі. Щоби ніхто у класі не міг почути їхньої розмови, подруги зайшли у кабінет малювання. Після школи Маргарита пішла на трамвайну зупинку. Її наздогнав Флоріан. Виявилося, він сидів у комірчині в кабінеті малювання і все чув про брата Маргарити. У комірчину Флоріан ходив, бо крав олівці,

пензлики, фарби і збував їх, щоб мати більше кишенькових грошей.

Флоріан вважав, що з Гансиком таке відбувається тому, що його батьки розлучилися: Гансик не хотів, аби вони розлучалися, і він страшенно розлютився, бо в нього не було сили і влади, щоби примусити їх жити разом. А тепер він думає, що знайшов таку владу. Маргарита була рада, що Флоріан поговорив з нею про Гансика, адже Гінцель порадив забути про все, а Габрієла ж тільки наїжджала на Гансика. "Якщо людна може так говорити про Гансика, то вона, без сумніву, може говорити і про інші речі", — думала Маргарита про Флоріана. Вона попросила хлопця поговорити з Гансиком, бо батьків у цю справу не хотіла вплутувати.

Маргарита і Флоріан приїхали до квартири її тата. Гансик усе не приходив. Коли через дві години Флоріанові почав уриватися терпець, Маргарита зробила з ним домашні завдання з математики. А коли минуло вже майже три години, Маргарита зателефонувала до Анні і спитала, чи Гансик, бува, не у них. Брата там не було, але мама Анні казала, що Гансик і її син мали ночувати у Зайкмаєра. Виявилося, що Міхі брехав у дома, що часто ночує у Гансика, а Гансик брехав усім, що часто ночує у друга. Отож, хлопці просто ночували у зовсім іншому місці. Маргарита попросила Анні прийти у "Ваксельбергер" і спитала, чи її сім'я має дачу. А якщо має, хай Анні принесе ключі. Анні трохи здивувалася.

Коли Маргарита і Флоріан прийшли у "Ваксельбергер", Анні була вже там. Вона сиділа за одним столиком із Гінцелем. Хлопці і дівчата нарешті зрозуміли, що Міхі і Гансик переховуються на дачі. Усі поїхали туди.

Коли Маргарита, Анні, Гінцель і Флоріан прямували стежкою з гірки до дачі Фройденталерів, надворі вже споночіло. Хлопці дійсно були там. Гінцель розчахнув двері. Посеред кімнати на канапі сидів Гансик. Плечі його були вкриті сірою ковдрою, ще одна лежала у нього на колінах. На його обличчі був вираз розпачі, він навіть не намагався втекти. Друзі почали питати, де Міхі. Виявилося, що хлопці мали тікати. Гансик схлипнув і розплакався, а потім розповів, як його схопив Бремзенштаєр з молочного магазину саме тоді, коли Гансик кидав камені з листами у вікно. На листах було написано: "УВАГА! ВАША СУСІДКА З КВАРТИРИ 21 МАЄ ОДРУЖЕНОГО КОХАНЦЯ, В КОТРОГО ДВОЄ ДІТЕЙ! НЕ ДОПУСТІТЬ, АБИ БУЛО ЗРУЙНОВАНО СІМ'Ю! ЧОРНИЙ ХРЕСТ ПОМСТИ!", бо пан, за яким стежив Гансик саме прийшов до коханки.

Згодом прийшов Міхі, і Анні зловила його. Потім Флоріан та Анні потягнули Міхі додому, а Маргарита з Гінцелем мали доставити додому Гансика. Та брат відмовлявся йти. Він плакав і падав на землю. Гінцель побіг дзвонити по Маргаритиною батька. На Гінцеля довелося довго чекати, а Гансик усе боявся, що по нього приїде поліція.

Маргарита уже рушила з Гансиком, прихопивши рюкзак з документацією, але з'явилися тато і Гінцель.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 9, У ЯКОМУ ЦЯ ІСТОРІЯ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ, А В РОДИННОМУ ЖИТТІ ЗАКМАЄРІВ НАТОМІСТЬ ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВИЙ ПЕРІОД

Тато привіз Гансика, Маргариту і Гінцеля до свого дому. Гансик знову прикинувся мертвим і відмовлявся йти сходами, тож довелося його нести. Гінцель і Маргарита зтягнули хлопця до вітальні й посадовили на диван. Тато сказав Гансикові пояснити, що відбувається. "Не може бути, щоби мій син чатував в автобусах на якихось "жертв", писав листи з погрозами і шпигував, чи не має хтось двох коханок!" — сварився тато.

Маргарита боялася, щоб брата не забрали у поліцію. Але тато був спокійний, бо Гансику не було ще 14. І йому нічого не зроблять. Тато не вважав листи проблемою. Він вважав проблемою мати такого сина.

Потім прийшов Флоріан. Він розповів, що Фройденталери – це повне жахіття! Батько Анні спочатку хотів бити її. Коли Анні усе пояснила, батько почав гамселити Міхі. А малий ревів як недорізаний і постійно кричав, що він не винний, що його підбив на це Закмаєр.

Потім подзвонила мама і сказала, що приїде. Маргарита принесла до вітальні рюкзак з бухгалтерією Чорного Хреста Помсти: ціла купа чорних зошитів із "протоколами", і чернетки листів із погрозами, і грамоти з відбитками великих пальців, зробленими кров'ю. І Гансиків диплом "Великого Васала", і ціла купа іншого божевільного причандалля. Маргарита і хлопці пішли додому, а тато взявся читати "документи".

Надворі Маргарита сказала Флоріану і Гінцелю, що Гансик свого добився: тепер мама повернеться до тата. Адже мама почувається в усьому винною. А тато завжди хотів, аби вона повернулася! Тепер він їй скаже, що не дає собі раду з вихованням Гансика.

Тепер сім'я Закмаєрів знову була разом, хоч Маргарита не зала, чи радіти. Тато розгорнув перед нею перспективу зразкового майбутнього зазмаєрівського життя. Життя, в якому насамперед мамі буде набагато-набагато краще. Маргарита сказала татові: "Я вважаю, що це не правильно. Одна річ – Гансик, а ваше подружнє життя – зовсім інша. Ти шантажуєш маму! Вона робить це з примусу!" Але тато сказав, що це мама запропонувала повернутися.

Наодинці з мамою Маргарита довідалася, що мама дійсно переїхала сюди через Гансика. Але мамі подобалося, що тато тепер їй усе дозволяв, навіть машину обіцяв купити.

Сім'я весело святкувала "об'єднання" і пила шампанське. Маргарита випила келих і засміялася, а потім сказала: "За щасливе майбутнє, пані й пане Закмаєри!"

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу